

Sygn. akt V K 202/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2014 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w W. w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – sekr. sąd. Anna Życzewska

w obecności Prokuratora -----

oskarżyciela publicznego E. M.

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 roku, na rozprawie

sprawy **A. S.**

urodzonego (...) w P.

syna J. i J. z d. U.

oskarżonego o to, że: nie później niż do dnia 04 sierpnia 2014r. w miejscowości W. nabył 32 kilogramy tytoniu do palenia bez polskich znaków akcyzy, który to towar ujawniony został w dniu 04 sierpnia 2014r. w sklepie (...) w W. przy ulicy (...) w ilości 6,5 kilograma zapakowany w 13 foliowych woreczków po 0,5 kilograma każdy, w piwnicy budynku mieszkalnego w W. przy ulicy (...) w ilości 4 kilogramów zapakowany w 7 foliowych woreczków po 0,5 kilograma każdy oraz w 2 foliowe woreczki po 0,25 kilograma każdy, w mieszkaniu w W. przy ulicy (...) w ilości 21,5 kilograma zapakowany w 3 foliowe woreczki po 0,5 kilograma każdy oraz w 1 foliowy worek o wadze 20 kilogramów, czym naraził na uszczuplenie należny podatek akcyzowy w kwocie 22387,00zł

tj. o czyn z art. 65 § 1 i 3 kks

1. Oskarżonego **A. S.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tymże przyjmuje, iż nabył 32 kilogramy tytoniu do palenia bez polskich znaków skarbowych akcyzy w okresie od czerwca 2014r do 4 sierpnia 2014r i za to na podstawie art. 65§1 i §3kks w zw. z art. 23§1 i §3kks skazuje go na karę grzywny w wymiarze 50,00 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki dziennej równa jest kwocie 70 (siedemdziesiąt) złotych.
2. Na podstawie art. 30§2kks orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci przepadku przedmiotów – tytoniu do palenia zapakowanego w 23 foliowych woreczków po 0,5 kg każdy, 2 foliowe woreczki po 0,25 kilograma każdy i 1 foliowy worek o wadze 20 kilogramów i jednocześnie zarządza ich zniszczenie.
3. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 202/14

UZASADNIENIE

W dniu 4 sierpnia 2014r funkcjonariusze służby celnej dokonali kontroli w sklepie (...) w W. na ul (...). Na miejscu zastali sprzedawcę A. S., którego wezwali do dobrowolnego wydania tytoniu do palenia nieoznaczonego wymaganymi znakami akcyzy. A. S. wydał opakowania tytoniu do palenia nieoznaczonych wymaganymi znakami akcyzy w ilości 13 sztuk o wadze 0,5 kg każdy. Funkcjonariusze przeprowadzili również przeszukanie piwnicy i mieszkania zajmowanego

przez A. S. w W. na ul. (...), gdzie ujawnili tytoń do palenia w ilościach: 7 paczek po 0,5 kg, 2 sztuki opakowań po 0,25kg, 3 paczki po 0,5 kg i 1 worek foliowy wypełniony tytoniem o wadze 20 kg. Przesłuchany na miejscu podejrzany A. S. wyjaśnił, iż tytoń ujawniony w sklepie jak i w miejscu jego zamieszkania stanowi jego własność, nabył go od nieznanego mężczyzny aby sprzedać i dorobić sobie do pensji. Podał, iż za 0,5 tytoniu płacił 30zł, zaś sprzedawał po 40 zł za 0,5kg, a cały proceder trwał od 2 miesięcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: notatki urzędowej k. 2, protokołu przeszukania k. 3-4, 5-6, protokołu oględzin rzeczy, zeznań świadka K. M. k. 42, a także wyjaśnień oskarżonego k. 76.

Oskarżony A. S. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, choć przed Sądem podał, iż tytoń dostał od nieznanego mężczyzny na przechowanie, nie kupił go. Mężczyzna ten zgłosił się po dwóch miesiącach i dowiedział się, że była kontrola celna, więc zabrał się ze sklepu i wyszedł. Zdaniem Sądu wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego złożone zaraz po ujawnieniu towaru bez znaków akcyzy, ponieważ złożone zostały bezpośrednio po przeszukaniu. Oskarżony wówczas szczerze i dokładnie wyjaśnił skąd pochodził towar, w jaki sposób w szedł w jego posiadanie i co było celem jego działania – chęć osiągnięcia zysku ze sprzedaży. Późniejsze twierdzenia oskarżonego, że 20 kilogramowy worek tytoniu był spleśniały są nieprawdziwe, ponieważ funkcjonariusze dokonali sprawdzenia towaru i jego zatrzymania, a co do jakości tytoniu nie mieli żadnych wątpliwości.

Stan faktyczny zdaniem Sądu jest bezsporny, a późniejsze wyjaśnienia oskarżonego są jedynie jego linią obrony, nie popartą żadnymi dowodami. Zupełnie nierealistycznie brzmi twierdzenie, iż nieznanemu mężczyźnie miałby zostawić towar o wartości około tysiąca złotych zupełnie nieznanemu sprzedawcy, a na wiadomość o tym, że towar został zatrzymany po prostu wyszedł ze sklepu i nie domagał się zwrotu pieniędzy.

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego co robi kupując towar bez znaków akcyzy, a kupił go po to aby na nim zarobić. Artykuł 65§1kks stanowi o odpowiedzialności karnej tego, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63, art. 64 lub art. 73 lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Odpowiedzialności za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art. 65§3kks podlega ten, kto nabywa, przechowuje lub przewozi wyroby akcyzowe jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 wówczas podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd uwzględnił wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego. Zauważyć należy, że oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że jego zachowanie jest niezgodne z prawem. W ocenie Sądu jedynie surowa kara grzywny będzie karą adekwatną do zachowania oskarżonego, który lekceważy porządek prawny. Przepis art. 65§3 kks nie przewiduje innej kary tylko karę grzywny do 720 stawek dziennych. Sąd nie podzielił wniosku oskarżyciela o wymierzenie oskarżonemu kary grzywny 300 stawek o wartości 70 zł każda, ponieważ jej wymiar mając na względzie dochody sprawcy oraz wartość zakupionego towaru jest nadmiernie wysoka. Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny 50 stawek dziennych przy przyjęciu, iż wysokość jednej stawki wynosi 70 złotych, która jest adekwatna do wagi czynu i stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Sąd zmienił również opis czynu w zakresie okresu popełnienia czynu zgodnie z wyjaśnieniami oskarżonego.

Stosownie do art. 30§2kks orzeczono wobec oskarżonego środek karny przepadku zatrzymanych przedmiotów oraz zarządzone ich zniszczenie, który to środek stanowi dodatkową dolegliwość finansową wobec oskarżonego.

Zgodnie z art. 624§1kpk w zw z art.113§1kks Sąd zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania, ponieważ osiągnane przez niego dochody nie pozwalają na ich uiszczenie.